

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6974/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Zdravka Babojelića, OIB: 99708461858, iz Zagreba, Kvaternikova ulica 153C, zastupanog po punomoćnici Branki Štajduhar, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Štajduhar & Jurec Baras d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Addiko Bank d.d, OIB: 14036333877, iz Zagreba, Slavonska avenija 6, zastupanog po punomoćniku Zlatku Knezoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Knezović & partneri j.t.d. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 02. srpnja 2026., u prisutnosti Gordane Kmezić, odvjetničke vježbenice kod odvjetnice Gordane Štajduhar i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna ugovorna odredba čl. 5. Ugovora o kreditu broj 116-013/2008 od 29.01.2008. godine, koja glasi: „...Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,50% (jedancijelipedeset posto) iznosa kredita.“

II. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. OIB: 14036333877, da tužitelju Zdravku Babojeliću, OIB: 99708461858, isplati iznos od 224,18 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama počevši od dana 01. veljače 2008. do isplate, a sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeca svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015. godine, a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a

od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d, OIB: 14036333877, naknaditi tužitelju Zdravku Babojeliću, OIB: 99708461858, trošak parničnog u iznosu od 1.136,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 22. srpnja 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 30. listopada 2025., navodi da je tužitelj kao korisnik kredita sklopio sa prednikom tuženika Ugovor o kreditu broj 116-013/2008 od dana 29. siječnja 2008. u iznosu od 25.022,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika važećem na dan korištenja kredita s rokom vraćanja od 7 godine. Također navodi da je tuženik nepošteno i nezakonito primjenjivao ugovornu odredbu čl. 5. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da se prije isplate kredita odbijaju od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,5% iznosa kredita, te naplatio tužitelju po potpisu ugovora navedenu naknadu na ime troškova za obradu kredita, te na koji način je doveo tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojem se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljem. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže utvrditi ništetnom ugovornu odredbu čl. 5. Ugovora o kreditu broj 116-013/2008 od 29.01.2008. godine, koja glasi: „...Prije isplate kredita odbijaju se od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,50% (jedancijelipedeset posto) iznosa kredita.“, te tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa od 224,18 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počevši od 01. veljače 2008. do isplate uz pripadajući parnični trošak sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te je u bitnom istaknuo da je ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva valjana ugovorena, te da je jasno razumljiva i lako uočljiva. Također navodi da je tuženik u cijelosti informirao tužitelja o njegovoj obvezi na plaćanje naknade za obradu kredita i o istom je bio upoznat tijekom pregovora oko ugovaranja predmetnog Ugovora o kreditu, te su mu informacije o istoj bile dostupne. Navodi da navedena ugovorna odredba ne uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama među strankama. Ističe i prigovor zastare te potrošačkog svojstva tužitelja. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku Ugovora o kreditu broj 116-013/2008 od 29. siječnja 2008. (list 7-12), presliku djelomičnog povijesnog izvotka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu (list 13-22), presliku dopisa tuženika od 07. ožujka 2025. (list 23), presliku isplatnog naloga – obračuna (list 24). Sud je također proveo dokaz saslušanjem tužitelja (list 132-133).

4. Sud nije proveo dokaz financijskim vještačenjem s obzirom da je tužitelj odustao od navedenog dokaznog prijedloga na ročištu od 02. srpnja 2026.

5. U odnosu na tuženikov prigovor previsoko postavljenog VPS-a valja napomenuti da se predmetni tužbeni zahtjev sastoji od deklaratornog zahtjeva za utvrđenjem ništetnosti te kondemnatornog zahtjeva za isplatom, stoga se vrijednost predmeta spora određuje zbrojem navedenih zahtjeva, sukladno odredbama čl. 37. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) i čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18 i 51/23). Stoga je sud navedeni prigovor tuženika ocijenio neosnovanim.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Između stranaka nije sporno da su stranke, i to tužitelj kao korisnik kredita, i prednik tuženika kao kreditor, sklopili Ugovor o kreditu broj 116-013/2008 od 29. siječnja 2008. na iznos od 25.022,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF prednika tuženika važećem na dan korištenja kredita (članak 2. Ugovora), s rokom otplate od 7 godina (članak 4. Ugovora), te činjenice da je tužitelju dana 31. siječnja 2008. od strane prednika tuženika naplaćen iznos od 1.689,10 kuna, odnosno 224,18 eura na ime troškova obrade kredita, pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

8. Sporno je, je li odredba članka 5. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da se prije isplate kredita odbijaju troškovi obrade u iznosu od 1,5% jednokratno, ništava, te je li tužitelju neosnovano naplaćena naknada za obradu kredita dana 31. siječnja 2008. u iznosu od 224,18 eura kao i pitanje zastare i potrošačkog svojstva tužitelja.

9. U odnosu na ugovorenu odredbu iz članka 5. st. 2. predmetnog ugovora koji se odnosi na činjenicu da se realizacija kredita može izvršiti samo uz tzv. ulaznu naknadu za obradu kredita, valja istaknuti da je odredbom čl. 269. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05. i 41/08., dalje ZOO) propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju te da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva, dok je odredbom čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

10. Odredbom čl. 81. st. 1 Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03 dalje - ZZP), važećim u vrijeme sklapanja konkretnog Ugovora o kreditu, propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u st. 2 propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba

bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u st. 3. propisano da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u st. 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

11. Odredbom čl. 84 ZZP propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, iz čega proizlazi da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive te je odredbom čl. 87 st. 1 ZZP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

12. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da se o odredbi čl. 5. st. 2. predmetnog ugovora prilikom sklapanja predmetnog ugovora pojedinačno pregovaralo o toj spornoj odredbi, te da je odredba bila točno određena, odnosno određiva.

13. Naime, iz navedene odredbe proizlazi da se u konkretnom slučaju radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke, koji korisnik kredita može ili potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita obvezuje da mora platiti naknadu za obradu kredita prilikom realizacije kredita, međutim u ugovoru nije navedeno od čega se ista sastoji. S obzirom na navedeno jasno je da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, a koji su sadržani u samom ugovoru po prirodi stvari ni ne može pojedinačno pregovarati, pa je logično da se nije moglo pojedinačno pregovarati niti o spornoj odredbi ugovora.

14. Također navedeno proizlazi i iz iskaza tužitelja, kojeg je sud u cijelosti ocijenio kao uvjerljiv, iskren, životan i logičan, u kojem navodi da je došao u poslovnicu prednika tuženika te mu je ponuđen gotov formirani ugovor o čijim odredbama nije mogao pregovarati, pa tako niti o odredbi o tzv. ulaznoj naknadi, niti su ga djelatnici prednika tuženika upozorili, niti objasnili odredbu predmetnog ugovora koja se odnosi na naknadu za obradu kredita, a također ga niti javni bilježnik na istu nije upozorio, niti objasnio.

15. Budući da je u ovom postupku utvrđeno da je sporna odredba čl. 5.2. predmetnog Ugovora o kreditu nije određena, a niti određiva, niti je o istoj tužitelj mogao pregovarati s tuženikom, to je ista u smislu odredbe čl. 270. st. 1. ZOO-a ništava. Po pravnom shvaćanju ovog suda sporna ugovorna odredba je zaista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužitelja kao potrošača te je kao takva nepoštena, a time i ništava i u smislu odredbe čl. 87. st.1. ZZP. Bitno je i istaknuti, da je unašanjem spornog dijela odredbe u ugovor, na način kako je to učinjeno i naplatom ovakve ulazne naknade tužitelj financijski oštećen jer je tuženik povrijedio zakon na njegovu štetu.

16. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao pod točkom I. izreke presude i utvrdio ništetnom odredbu 5. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu

koja se odnosi na naknadu iznosa od 1,5% od iznosa kredita koja se naplaćuje jednokratno prilikom korištenja kredita. Ovdje treba ukazati i na stajalište prihvaćeno na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 5. studenoga 2020. broj Su IV – 308/2020 gdje je dan odgovor na pitanje: „Je li ništetna ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojom je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača?“ Ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo.“ Iako se ovdje ne radi o naknadi za prijevremenu otplatu kredita već naknadi za obradu kredita, po mišljenju suda, prethodno navedeno stajalište Građanskog odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske se može analogno primijeniti i na naknadu za obradu kredita.

17. U odnosu na prigovor zastare vezane za spornu naknadu tuženiku se ukazuje na pravno shvaćanje s prve sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/20) održane 30. siječnja 2020. : "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Isto je stajalište potvrđeno je na prvoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/22) održanoj 31. siječnja 2022. broj: Su-IV-33/2022-2. Stoga je sud prigovor zastare tuženika ocijenio neosnovanim.

18. U odnosu na tužnikovu tvrdnju da predmetni kredit nema potrošačko svojstvo te da tužitelj nije potrošač i da je tužitelj dužan dokazati suprotno valja navesti da sama paušalna tvrdnja tuženika da tome nije tako nije dovoljna da takav navod iz samog ugovora pobije, a teret dokaza da tužitelj nije potrošač je na tuženiku, a kako to proizlazi iz odluke Vrhovnog suda RH poslovni broj: Rev 18/2018 od 26. svibnja 2020., što tuženik nije dokazao. Također, iz iskaza tužitelja proizlazi da je tužitelj predmetni kredit u cijelosti iskoristio za kupnju vozila kojeg je koristio isključivo u osobne, a ne u poslovne svrhe. Stoga je tužnikov prigovor otklonjen kao neosnovan.

19. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnoj situaciji, tuženik je na temelju ništetne ugovorne odredbe ostvario korist u vidu plaćanja veće naknade za kredit. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužitelju iznos ulazne naknade na temelju ništetne ugovorne odredbe predmetnog Ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO. Posljedica ništetnosti nepoštene ugovorne odredbe je vraćanje preplaćenog iznosa sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

20. S obzirom da je utvrđeno da je ništetna odredba predmetnog Ugovora u dijelu u kojemu je ugovorena ulazna naknada za obradu kredita, to je tuženik u utuženom razdoblju bez osnove obračunavao i naplatio iznos ulazne naknade za obradu kredita, u visini u iznosu od 224,18 eura koja je između stranaka nesporna, odnosno bez pravne osnove.

21. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtijeva da mu tuženik na ime preplate zbog nepoštene i ništetne odredbe o jednokratnoj naknadi za obradu kredita isplati iznos od 224,18 eura sa zateznom kamatom tekućom od dana nakon dana plaćanja navedenog iznosa, dakle od 01. veljače 2008. do isplate, te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Sud je tužitelju priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 30. listopada 2025. sukladno Tbr 7.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 22. prosinca 2025. sukladno Tbr 8.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 08. travnja i 02. srpnja 2026., sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 2x100 bodova, što ukupno iznosi 400 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužitelja iznosi 800,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 1.000,00 eura. Tužitelju je valjalo priznati trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura i na presudu u iznosu od po 110,00 eura, odmjerenе sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi pa ukupno dosuđeni trošak tužitelja iznosi 1.136,55 eura, kako je i odlučeno pod točkom III. izreke ove presude.

U Zagrebu 22. srpnja 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po pun. uz rješenje o sudskoj pristojbi na presudu u iznosu od 110,00 eura
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088b-0efad**

Kontrolni broj: **0c1a5-f5457-eda57**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.